

Famā gada dievkalpojums 1765g. pl. 10to.

Dz: 53; 54 1-3; 6; 757; 79 1-3; 75 1-3;

L. v. gal. 3n. 23-29p.

"Bet pirms tā trieba nāca, mēs tapam turēti saslēgti apenš
banslības uz tās nākamās triebes atspīdēšanu.

Tad mē tā banslība ir bijusi mūsu pamācītājs uz Kristus, ka
mēs taptum taisnoti caur triebu. Bet kad tā triebe ir nākusi,
tad mēs vairs neesam apenš tā pamācītāja.

Jo jūs visnotaļ esat Dieva bērni caur to triebu iekš Kristus
fēģus.. jo jūs visi, kas esat kristīti uz Kristus, jūs Kristus esat
apvilkumi. Tur nav ne grāds, ne grieķis, tur nav ne kalps,
ne svabadnieks, tur nav ne vīrs, ne sieva, - jo jūs visi esat
viens iekš Kristus fēģus. Un ja jūs Kristus piederat, tad
jūs esat Abrahāma dzimums un pēc apsolīšanas mantin-
nieki.

S. V. Lūk. ev. 2n. 21p.

"Un kad astoņas dienas bija pagājušas, ka tas bērns tiktu
apvairīts, tad Viņš vārdu nosauca fēģu, kā notē engeli
bija sacīts, pirms Viņš bija ienēmts mātes miesās?"

Mīla draudze! #prieici turī ar famā gadu un vēlējis
Dieva brētību un laimi iekš fēģus Kristus mūsu klungā. Klungā
valīdēji ka ikviens mūs apprecējam savu brāli, mām no brētības
vieds, darām to no visas tirds. Kai šo gadu sākām fēģus vārds.
Viņš vārdē vīro ir atrodams. Man ir dota vīro vera dēlēnis
un vīro bēmes". "Un reiz visi celi locīšies fēģus priekšā". Mēs ne-
varām nekur estur atcesti pēstīšāmu, ka vīro fēģu Kristus. "Es
esmu nācis jūms dot mūs tīlo dzīvību un vīro papēšāmu".
Viņš vārdē tārtim šo gadu!!! Un ja famā gada Dievs būtu lēnis

hēdas, lai arī hēdas pastarām viņa vārda, lai viņi deram Viņš vārds.
 "Katraam baltinam šai gadā tevīm būš par godu būts?"
 "Tā tad Jēsus dod?" Jēgādus jaunās mētības. Jānuu sirdi, jānuu
 domas, jānuu prātu. Jēsus ir tas, kas vārds vāco pagātni apdelotē,
 to pagātni grēkos. Grēki ir tie kas jānuu dēvēs laiku ir samaitā-
jusi, ir samaitājusi arī cilvīku. Jēsus grīb no tā visa igriest arā
 "Kas man stāstās parak, tas nestāstās tumsā, bet tam būo dēvēi-
 bas gaisma". Jēsus, mūs vadonis, grīb mūs vest no tēvēs uz tēvēn
 no upvaras uz upvaru, no tieības uz tieību, no gaismas uz gaismu,
 arī no pilnības uz pilnību, grīb mūs vest no grēka, nāms, vels
 veras. "Redzi, es deru viņu jānuu, redzi, vis veicis ir pagājis?"
 Jēsus var dot jānuu sirdi. "Svētīgi tie firdsbrīsti jo tie Dievu
 redzi". Ja, Jēsus otrām kārtam grīb būt mūs vadonis. Jēsus
 grīb mūs vest uz paterību un no paterības uz dēvēību. Grīb
 mūs šai gadā vest ka tas labais gaus, kas jēsimu ves uz plēcienu.
 Viņš ir tas labais gaus, Viņš grīb mūs sevī svētību dot.
 Redzi, Israels tukšnesi, bet Dievs to uztur; dod māmū no debetū
 ūdeni no klints, dēvēs nesadilot, un kad krit grēka, ka tas indīgas
 ēniskas rakog, dēvēdina, dēvēdina dēvēli un arī mūsai ir pelīdēto.
 Kristus ir tā dēvēvā maige, kas ir rakni no debetū, Kristus ir
 tas dēvēvības ūdens, no kā dēvērot neslāpēt, un kad esam sarkoti
 no tam grēka indīgām ēniskām, tad Kristus mūs dēvēdina.
 Kristus dod mūs arī spēarmū ka varam kā ēpli celtis uz aug-
 šu. It Kristus varam sacit: Ko cilvīki man dātis? Kas mūs
skīs no Kristus mēlestības? It Viņš varam būt laimīgi! "Tas
 Rimpis mans gaus man netāvēst nemiera".

Kad vaxar tūrijū pēdijō dievkalpojūmū vecajā gadā un kopā
 ar draudzi arī sapaidižu jānuu gadu, tad trī ipejes veins otru
 apšveicot jānuu gadā, kāda draudpes mēsa man novēlēja jānuu
 naja gadā viņš Kristus vārda. Kāds jānuu nēstis novēlējūms.
 Tō grībun arī novēlēt draudzei! Jānuu gadā daritūms viņu
tā Rimpja vārda!!! Tad svētīps būš gads tā laicība un arī tū
 mūsība. Tat Dievs mūs uz to pelīdē. Amen.

Disgaldniekiem; v. kol. 34. 16 un 17 p.